

Biografia

1894

Neix a Sabadell el 20 d'octubre, fill del pintor Joan Vila Cinca, mestre de tota una generació de pintors.

1911

Amplia estudis a l'Escola de Belles Arts de Barcelona -Llotja-. Aquest any tingué lloc la VI Exposició Internacional d'Art de Barcelona, el triomf del Noucentisme amb la publicació de "La Ben Plantada" de Xènius, i l'exposició Joaquim Sunyer, de Barcelona. Tot i que alguns periodistes han dit d'ell que fou el darrer noucentista, el mateix Vila Arrufat ha remarcat que es considera un pintor independent que no fa classificacions.

1916

Pensionat per l'Ajuntament de Sabadell i orientat pel seu pare, se'n va a Madrid i es matricula a l'Escola de Belles Arts de San Fernando, la rigidesa de la qual no li permet adaptar-s'hi. Va sovint a pintar al Museo del Prado i es vincula al Círculo de Bellas Artes on participa en diverses exposicions.

1917

Des de Madrid on residirà fins al maig d'aquest any envia a la revista barcelonina "L'Esquella de la Torratxa" algun acudit satíric en la línia estilística dels que feia Joan Colom. De retorn a Sabadell, participa en l'Exposició de Pintura Local el mes de juny, essent lloat per la crítica com el punt fort de la mostra.

1918

Participa en l'Exposició d'Art de Barcelona amb el retrat del seu pare que fou reproduït a "Vell i Nou". Sota la influència de la pintora polaca Mela Mutermilch molt vinculada als ambients artístics catalans, pinta obres tan notables com ara "La meva mare cosint".

1919

Primera exposició individual a les Galeries Laietanes de Barcelona, durant els mesos de març i abril. Exposa a Sabadell, a l'Acadèmia, retrats, notes de paisatges i, a més, dos grans plafons amb els noms de "Primavera" i "Tardor", de caire més noucentista que les seves obres anteriors. La "Tardor" presenta ja el tema de la maternitat, potser el més característic de la seva obra posterior.

Se'n va a París, pensionat per l'Ajuntament de Sabadell. Troba una ciutat trista, castigada per la guerra. Visita els ara abandonats camps de batalla i en fa uns apunts estilitzats. Treballa el nu a l'Académie de la Grande Chaumière. Pinta el bellíssim retrat de "Charlotte", la bonica filla de l'amo de l'hotel on residia a Montparnasse.

1920

D'aquest any són els dos refinats paisatges urbans del carrer de Notre-Dame-des-Champs, que recorden el tènue fauvisme de Marquet, i el seu excel·lent autoretrat, encara sota la influència de Mela Mutermilch. De retorn a Sabadell s'inicia en la tècnica del gravat, que ja no abandonarà.

1922

Exposa una sèrie de monotips, juntament amb pintures, en una exposició individual a la Galeria "El Camarín", a l'avui desaparegut carrer de la Corribia, del barri antic de Barcelona. L'estiu d'aquest any fa estada a Sant Llorenç de Morunys, amb el seu pare, tot recorrent alguns dels paisatges més agrests de Catalunya, que recollirà en un àlbum de dibuixos.

1923

El setembre marxa a Itàlia, novament pensionat per l'Ajuntament de Sabadell, i hi roman dos mesos. Itàlia consolida definitivament el classicisme de Vila Arrufat i l'interessa en el muralisme.

1924

Participa en l'Exposició Nacional de Belles Arts de Madrid i hi obté la tercera medalla amb una "Maternitat".

1925

Col·labora en la il·lustració del breu llibre "L'any que ve", de l'escriptor Francesc Trabal. Forma part del grup d'intel·lectuals i artistes de Sabadell, on hi havia Joan Oliver, Francesc i Josep Maria Trabal, Armand Obiols, Lluís Parcerisa, Ricard Marlet, Miquel Carreras i Joan

Garriga Manich. Realitza la seva primera obra muralista: l'altar de Sant Sebastià i Sant Roc, per al Gremi de Fabricants de Sabadell, a l'església arxiprestal de Sant Feliu, obra que fou destruïda durant la guerra civil.

1927

Es presenta al Congrés Nacional d'Art Decoratiu amb treballs al fresc i gravats sobre el tema de "Polifemo i Galatea". Guanya els primers premis de les dues seccions, tot i que no li són lliurats, per haver estat anul·lat el concurs, per raons desconegudes.

1928

Es casa amb Josefina Grau i Molins i s'instal·la a viure a Barcelona.

1929-1936

Pinta els murals de l'altar de la Mare de Déu de Montserrat de l'església de la Puríssima Concepció de Sabadell (1925-1929), els del Pavelló de Sabadell a l'Exposició Internacional de Barcelona (1929), els de l'altar de la Pietat de Sant Vicenç de Jonqueres, a Sabadell (1930, destruïts durant la guerra), i l'altar del Santíssim a l'església parroquial de la Trinitat, de Vilafranca del Penedès (1935). Paral·lelament a la seva obra de muralista, és guadonat per la Diputació en el concurs "Montserrat vist pels artistes catalans" (1931), exposa a la Biennal de Venècia (1932),

realitza dues individuals a la Galeria Syra de Barcelona (1932 i 1934), participa en la polèmica "Exposició del Nu" a Barcelona (1933), és guardonat amb dues segones medalles a l'Exposició Nacional de Madrid (1934) per la seva pintura "Mi familia". El 1934, el Museu de Barcelona adquirí una "Maternitat" exhibida a l'Exposició de Primavera.

1936

Abunden els retrats dels seus fills -"Els nens del barco", "La nena de les sopes" (1935 i 1936)- i els dels seus pares, ja vells, "Intimitat" i "Els meus pares" (1936).

1937

S'instal·la amb la seva família a Sant Sebastià de Montmajor, al Vallès, en una finca de la seva propietat.

1938

Realitza la litografia "Escena de guerra". Mor el seu pare.

1939-1941

Mor la seva mare. Vila Arrufat la retrata a l'oli en la seva agonia i el mateix pintor diu que aquesta és la seva millor obra de cavallet. Es lliura a la tasca de restaurar seriosament l'art sacre. Participa en l'Exposició Internacional d'Art Sacre de Vitoria; realitza els grans frescs de l'absis de l'església arxiprestal del Sant Esperit de Terrassa. Participa en la XXII Biennal de Venècia (1940). És guardonat en el concurs "Retrats de nens" del Cercle Artístic de Barcelona (1941).

1942

L'Exposició Nacional de Belles Arts, celebrada a Barcelona, li atorga la Medalla d'Honor.

1945

Realitza els murals de l'església romànica de Sant Sebastià de Montmajor, que acabarà el 1950.

1946

Ingressa com a acadèmic numerari de l'Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi de Barcelona, el 3 de desembre.

1949

Gran amant de la música, decora la sala de música -que porta el seu nom- de la casa del mecenes Josep Bartomeu, de Barcelona.

1951-1960

Participa en l'Exposició d'Art Religios del Foment de les Arts Decoratives de Barcelona (1951). Decora els altars de la Mercè, a l'oli (1951) i del Santíssim (1952-1956, al fresc), de l'església de la Puríssima Concepció de Sabadell. Realitza decoracions religioses a San Lorenzo del Escorial

(1957-1958), a la parròquia de New Rochelle (Nova York, 1960). Participa en dues importants exposicions a l'Argentina -on visqué alguns mesos-, a Buenos Aires i a Rosario (1954). Obté la medalla Valdés Leal de Sevilla (1955) i la medalla Vila Cinca, màxim guardò de la Biennal sabadellenca.

1962-1965

Decora l'altar de la finca "Las Marías" de Corrientes (1963). Decora la Sala de la Ciutat, de l'Ajuntament de Barcelona (1962-1965), obra en la qual s'aprecia una notable estilització.

1971

Exposició individual a la Sala Parés.

1974

L'Acadèmia de Belles Arts de Sabadell li dedica una exposició antològica.

1978-1980

Realitza exposicions individuals a Sabadell i a Barcelona. La seva obra és també present a les exposicions "Cien años de Cultura Catalana" (Madrid 1980) i "121 artistas catalanes de 1937" (Madrid i Barcelona 1980).

1982

Li és concedida la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya.

1983

L'Ajuntament de Barcelona li atorga la Medalla al Mèrit Artístic de la Ciutat.

1984

Exposicions antològiques d'homenatge: al Palau de la Virreina i a la Capella de l'Antic Hospital de Barcelona; i a l'Acadèmia de Belles Arts i al Museu d'Art, de Sabadell.

1986

Exposició d'homenatge al Forum Berger-Balaguer de la Caixa del Penedès, de Vilafranca.

A. Vila Arrufat. Col·lecció M.S.S.
Oli (100x73 cm.) -1954-.

MÚTUA D'ASSEGURANCES DE SABADELL

Domicili Social: c/. Indústria, 16 - 08202 Sabadell - Teléf. 725 91 33
Delegació Barcelona: Rambla de Catalunya, 1, 1er. 2ª - 08007 Barcelona